

2. Господе Христе сам'
Ти јеси љубав, знам', Јагње Бож'је!
Из вреле љубави Искупи мене Ти
Са часном Ти крви, На крсту, гле! ::
3. Бож'ја је правда сва
Часна нам хаљина Пред Богом сад;
Крвљу и Духом Спас Опрости греха нас;
За лик свој ствара нас, Он је наш над! ::
4. Може л' ме судит' ко,
А да и Спаса мог Не презре с' тог?
Јер нисам више ја, Кој' живим ту сада,
Већ Христос у мени Живи, мој Бог! ::
5. Јемануиле благ,
Овде ме гони враг И прети сад, -
Ал' ниси далек Ти Од мене у борби
Против Сотоне, тад Помоћ' си рад! ::
6. Ти си ми светлост, моћ,
Спас и живота сок, Помиритељ'
На путу моме сад Погледам к' Теби свагд'.
Вере с' почетник Ти И свршитељ. ::
7. Вере је реч ми то
Кад на ме дође зло: "Веран је Бог!"
У Христу, Сину свом Своје све љуби Он,
Које је изабр'о Пре света тог! ::
8. Част, хвалу, славу сад
Приносим Теби рад, У слабости!
Ал' некад моћ' ћу то У снази принет' сво
Пред Твојим престолом, У вечности! ::

203. ТИ ИМАШ РЕЧИ ВЕЧНОГА ЖИВОТА
(На глас бр. 15. 33. 36. 51. и 205.)

1. О како се радујемо Часу томе, Спасе наш,
Кад из Твојих светих уста Живота нам речи даш.

Дај, да залуд не чујемо Речи Твоје данас ми,
Сам' упиши реч живота У срца нам, Христе, Ти!

2. Ево нас код ногу Твојих, Учитељу велик' Ти!
Проговори, ми смо жељни К'о деца Те слушати.
Учи нас бит' равним Теби, И да кратко време ту
Овог века сад на земљи Служи нам за вечност сву.
3. Научи нас како ћемо У свету се владат' злом,
Како ћемо свему умрет' што не годи срцу Твом,
И по вољи Твојој мислит', Зборит', чинит' овде сад,
К'о што си нам пут показ'о, Да хитимо к' небу рад'.
4. На то разум отвори нам К'о и апостолима;
Светли на живо познање Буктињом Твог разума!
Јер видело света Ти си Кој' разгониш таму сву, -
За то срца нам обасјај, Да видимо правду сву.
5. Ал' и огњем од љубави Зажежи нам срца сад,
У радости и жалости Да смо Теби верни тад'.
Што Ти понет' заповедаш То нек нам је терет лак -
У Твој пример нека радо Угледа се брат наш свак'.
6. Светлост, љубав, моћ и огањ Сад на Твоју метни реч;
Нек у нама реч та ради, Нек нам срца гаси жеђ;
Помози нам верно чуват', Што смо к' срцу примили,
Да имадеш речи жића, Дај и другим' познати!

204. НЕЋУ ВАС ОСТАВИТИ СИРОТНЕ

1. { Хва - ли - мо Те - бе Спа - се
Ка - о си - ро - те ов - де